

Oświadczenie w 64. rocznicę Nakby

15 maja 2012

15 maja przypada 64. rocznica "dnia katastrofy" (Al-Nakba) czyli czystki etnicznej wobec 780 tys. Palestyńczyków, zamordowanych lub wygnanych ze swoich ziem w roku 1948.

Ten dzień to wspomnienie o utraconej ziemi, o zdeptanej godności i zapomnieniu przez świat. To krew tysięcy Palestyńczyków i łązy milionów uchodźców są ceną powstania i ekspansji terytorialnej państwa Izrael. Do dziś Izrael odmawia wzięcia na siebie odpowiedzialności za palestyńską Nakbę – czystkę etniczną przeprowadzoną w latach 1947-1948; odmawia uznania praw uchodźców, a nawet prawa do narodowej tożsamości Palestyńczyków zamieszkałych w granicach Izraela z 1967 roku. Jednocześnie korzystając ze wsparcia USA i niektórych rządów Europy rozwija i zaostrza reżim apartheidu na całym terytorium pozostającym obecnie pod jego kontrolą.

Obojętność i niewiedza o historii i teraźniejszości dramatu Palestyńczyków tworzy warunki przyzwolenia dla przestępczej polityki Izraela i daje jego władzom poczucie bezkarności. Dziś gdy Izrael świętuje swe 64. urodziny, Palestyńczycy obchodzą 64 rocznicę "dnia katastrofy" Al-Nakb. Rok 1948 był dla Palestyńczyków rokiem klęski, utraty ziem, domów, a przede wszystkim ojczyzny oraz ich rozproszenia po całym świecie.

Wielu spośród trzech czwartych miliona Palestyńczyków, którzy uciekli przed rzezią lat 1948-1949, pozostało na wygnaniu w obozach dla uchodźców na Zachodnim Brzegu, w Strefie Gazy, w Jordanii, w Libanie i w Syrii. To właśnie tam aż do dziś żyją oni i ich potomkowie, niektórzy z nich w zasięgu wzroku od ich własnych domów i ziemi. Patrzą jak ich Ojczyznę wykorzystują obcy ludzie, których agresywna armia ich wygnała. Izrael nie zaprzestał swej politycznej okrutnej krucjaty na rzecz

“Palestyny bez ludności arabskiej”.

Ze Strefy Gazy uczyniono największy obóz więzienny i poligon w historii świata. To teren, który pada ofiarą regularnych gwałtownych najazdów, ostrzałów i bombardowań przez armię izraelską. Stopniowo wypędza się Palestyńczyków z Jerozolimy, choć ONZ określiła ją jako międzynarodowe „corpus separatum”. Izrael odgrodził też to miasto murem od reszty Zachodniego Brzegu. Wszystkie rezolucje ONZ określają izraelską okupację jako bezprawną i gwarantują narodowi palestyńskiemu prawo do powrotu do własnej ojczyzny oraz do utworzenia własnego, niepodległego państwa ze stolicą w Jerozolimie bez obcej dominacji, bez nielegalnych i uzbrojonych osadników pełnych rasistowskiej nienawiści.

Izrael odmawia możliwości powrotu 3 milionom Palestyńczyków, żyjących dziś w obozach dla uchodźców w krajach sąsiednich. Wybitny uczony palestyńsko-amerykański Edward Said nazwał Palestyńczyków „ofiarami ofiar”, siłą rzeczy wskazując w ten sposób na szczególną odpowiedzialność Europy. Ta zapłaciła za własne historyczne winy cenę cudzej krwi. Historyczna odpowiedzialność za ten stan rzeczy spoczywa także na Polsce i również dlatego poparcie dla walki narodu palestyńskiego o sprawiedliwość i niepodległość jest powinnością nas wszystkich.

Apelujemy do wszystkich Polaków, organizacji społecznych, do wszystkich związków wyznaniowych, stowarzyszeń i ludzi dobrej woli o podjęcie wszelkich możliwych działań, aby położyć kres cierpieniom narodu palestyńskiego i zmusić rząd Izraela do zakończenia agresji i okupacji.

Autor: Omar Faris

W imieniu Społeczno-Kulturalnego Stowarzyszenia Palestyńczyków Polskich

Źródło: [Kampania Solidarności z Palestyną](#)